Dosarul nr.1 – 70/2024
1-24037437-18-1-04042024

S E N T I N Ţ Ă
pronunţată în numele legii

5 noiembrie 2025 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolniţchi

Grefierii Valeria Ceban, Alexei Dobînda şi Cristina Zagoreţ

cu participarea: procurorilor în Procuratura Căuşeni, Oficiul Ştefan Vodă, Alexandru Covalenco, Vladislav Guzic şi Diana Cernomorcenco, a părţilor vătămate Ion Morari şi Alexandru Bojoncă, a inculpatului Ion Morari, precum şi a avocatului Mihail Ţurcan, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Ion Morari

a judecat în şedinţă publică, în limba română, în incinta Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Morari Ion *****, IDNP *****, născut la ***** în raionul *****, domiciliat în raionul *****, satul *****,*****, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, a îndeplinit serviciul militar, căsătorit, fără persoane la întreţinere, cu studii superioare, neangajat în câmpul muncii, nu are grad de dizabilitate, anterior judecat, cunoaşte limba în care s-a desfăşurat procesul, în această cauză s-a aflat în stare de reţinere din 19 martie 2024, ora 1 şi 30 minute şi până la 19 martie 2024, ora 16 şi 29 minute

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal – *ameninţarea cu moartea, cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii a persoanei cu funcţie de răspundere, în scopul sistării activităţii de serviciu*

Termenul de examinare: cauza a parvenit în instanţa de judecată la 4 aprilie 2024 – sentinţa este pronunţată la 5 noiembrie 2025

C O N S T A T Ă:

I. Descrierea faptei criminale săvârşite de inculpat:

La data de 19 martie 2024, aproximativ la ora 1 şi 20 minute, Ion Morari, aflându-se în ograda domiciliului amplasat în raionul *****, satul *****, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, urmărind scopul sistării activităţii de serviciu a angajaţilor poliţiei din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, Ion Morari şi Alexandru Bojonca, care se aflau în exerciţiu funcţiei şi au venit la faţa locului pentru documentarea presupusului fapt că în domiciliu se află o persoană agresivă, i-a numit cu cuvinte necenzurate şi i-a ameninţat cu moartea.

În timp ce angajaţii din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă se aflau în ograda domiciliului, Ion Morari, acţionând în vederea scopului infracţional, s-a încuiat în casă, a luat o furcă, pe ascuns şi după colţul casei, s-a apropiat la o distanţă de aproximativ 2 metri de Ion Morari Nicolae şi s-a repezit spre ultimul, însă, din motiv că a intervenit Alexandru Bojonca, Ion Morari a fost imobilizat la sol, timp în care a ameninţat angajaţii Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii,

Prin acţiunile sale intenţionate Ion Morari a comis infracţiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) din Codul penal, adică ameninţarea cu moartea, cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii a persoanei cu funcţie de răspundere, în scopul sistării activităţii de serviciu.

II. Argumentele participanţilor la proces:

a. <u>Acuzatorul de stat:</u>

În cadrul şedinţei de judecată, procurorul în Procuratura Căuşeni, Oficiul Ştefan Vodă, Alexandru Covalenco, a declarat că vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin probele cercetate în cadrul şedinţelor de judecată şi anume declaraţiile agenţilor constatatori care au fost audiaţi. Ultimii au comunicat instanţei de judecată despre comportamentul şi agresiunea manifestată de către inculpat faţă de angajatul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, Ion Morari. De asemenea au fost examinate probele materiale şi anume înregistrările audio şi video în care sunt redate circumstanţele de la faţa locului şi anume cum angajatul poliţiei stă la poartă, iar inculpatul Ion Morari în casă. Ultimul este rugat de poliţie să iasă din domiciliu şi să discute despre situaţia pentru care au venit. Menţionează că la acea etapă inculpatul era anunţat în căutare pentru faptul că se eschiva de la executarea pedepsei. I-a fost ulterior înlocuită măsura de pedeapsă din muncă neremunerată în folosul comunităţii în

închisoare pe un termen de 27 de zile. Angajatul poliţiei a intrat pentru a reţine inculpatul.

Susţine că încălcări ale regulamentului nu au fost admise de către angajaţii poliţiei. Ultimii s-au prezentat, iar inculpatul cunoştea cu certitudine că în faţă porţii se află angajaţii Inspectoratului de Poliţie. A luat furca şi a îndreptat-o spre ei. Dacă nu intervenea colegul părţii vătămate Ion Morari, Alexandru Bojoncă, situaţia putea să se finalizeze mult mai grav.

Mai menţionează procurorul că şi în cadrul şedinţelor de judecată inculpatul a manifestat un comportament agresiv, neprielnic faţă de participanţii la proces. Inculpatul anterior a fost condamnat în baza art. 264^1 alin. (3) din Codul penal şi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Ultimul s-a eschivat, cu rea-voinţă, de la executarea pedepsei. Din acest motiv Biroul de Probaţiune a înaintat un demers prin care a solicitat înlocuirea măsurii de pedeapsă din muncă neremunerată în folosul comunităţii în închisoare pe o perioadă de 27 de zile. Această pedeapsă a fost executată într-un final. Inculpatul a fost condamnat şi în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal la închisoare pe un termen de 4 ani, în penitenciar de tip semiînchis, fiindu-i aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la definitivarea sentinţei. Sentinţa nu este definitivă, a fost atacată de către partea apărării, astfel încât nu pot fi aplicate regulile penale privind cumulul de sentinţe. Circumstanţe atenuante sau agravante nu au fost stabilite în acest caz. Temeiuri de încetare sau eliberare de răspundere nu au fost stabilite. Inculpatul anterior a fost condamnat iar comportamentul acestuia nu s-a corectat urmare a pedepselor aplicate.

În consecinţă, acuzatorul de stat a solicitat recunoaşterea lui Ion Morari vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an şi 10 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. În privinţa ultimului urmează să fie aplicată măsura preventivă sub formă de arest până la definitivarea sentinţei.

b. <u>Apărătorul inculpatului:</u>

Avocatul Mihail Ţurcan, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Ion Morari, în cadrul şedinţei de judecată a menţionat că orice colaborator al organului de poliţie în activitatea sa urmează să se conducă de lege, instrucţiuni şi regulamentele care sunt elaborate. Astfel în speţă, după cum s-a stabilit şi la faza de urmărire penală,

poliţiştii Ion Morari şi Alexandru Bojoncă s-a prezentat din motiv că bănuiau că inculpatul a săvârşit o contravenţie. În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că poliţiştii au strigat inculpatul la poartă, însă acesta nu a ieşit din ogradă. Ulterior poliţistul Ion Morari a sărit gardul pe neobservate şi a pătruns la uşa casei. Inculpatul Ion Morari a observat că este cineva la uşa şi a ieşit să se apere. Nu a avut intenţia de a ameninţa cu moartea sau cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii poliţistul.

Susţine că inculpatul are mai mulţi duşmani în sat şi s-a gândit că cineva a venit să se răzbune, iar intenţia lui era să se apere. Acesta este motivul ieşirii sale cu furca. Potrivit legii, poliţistul nu are dreptul să intre fără autorizaţie în curtea casei. Poliţistul a intrat să clarifice cu inculpatul în privinţa unei plângeri parvenite de la vecini şi nu de a pune în executare hotărârea judecătorească. Nu a existat nicio intenţie a inculpatului Ion Morari să sisteze activitatea poliţiştilor sau să-i ameninţe cu moartea sau cu vătămare integrităţii corporale sau a sănătăţii. Ţinând cont de încălcările comise de către colaboratorii poliţiei care au pătruns ilegal în curtea casei inculpatului, inculpatul Ion Morari urmează a fi achitat.

c. *Inculpatul Ion Morari:*

Oferindu-i-se ultimul cuvânt, inculpatul a declarat că toată ziua a muncit în grădină. Acolo se afla furca şi hârleţul. A văzut că cineva a sărit gardul şi a conectat telefonul să filmeze. A vorbit necenzurat cu poliţia pentru că nu înţelegea cine a sărit gardul. Ultimii i-au sărit în cap şi a fost plasat jos. Unul din poliţişti i-a luat telefonul şi i l-a făcut bucăţi, fiind tot şters din el. Consideră că nu mai are mult de trăit. Este nevinovat.

III. Declaraţiile inculpatului, părţilor vătămate şi ale martorilor audiaţi în şedinţa de judecată:

Inculpatul Ion Morari a refuzat iniţial în cadrul şedinţei de judecată din data de 17 octombrie 2025 să facă declaraţii, menţionând că beneficiază de dreptul său prevăzut de art. 66 alin. (2) pct. 8 din Codul de procedură penală (vol. II, f. d. 29). Ulterior însă, după reluarea cercetării judecătoreşti, inculpatul Ion Morari a declarat în cadrul şedinţei de judecată că la data de 19 martie 2024 se afla în casă, la bucătărie. La un moment dat s-au auzit zgomote. A ieşit în faţa casei şi a întrebat cine e. A văzut girofarurile maşinii de poliţie, dar nu a văzut concret cine este la poarta sa. Persoanele s-au prezentat şi au spus că sunt de la poliţie. Le-a răspuns că nu a chemat poliţia şi a închis uşa. A intrat în casă, a luat

telefonul și a pornit o înregistrare live pe Facebook. A ieșit pe altă ușă afară. L-a văzut pe Ion Morari că sare poarta și a strigat la el ce caută în ograda sa. A luat furca, dar nu a îndreptat-o spre Ion Morari, doar se rezema de ea. La un moment dat Alexandru Bojoncă a sărit peste el, i-a pus cătușele și l-a dus în mașina de serviciu. Alexandru Bojoncă îi striga lui Ion Morari să îi i-a telefonul pentru că filma. A fost dus la poliție. Acolo i s-a făcut rău, a chemat ambulanța și a mers la spital.

Susține că atunci când vorbea cu polițiștii era la poartă și le-a spus că nu are ce să discute cu ei. A ieșit prin spatele casei pentru că acolo îi era telefonul pe care l-a luat ca să filmeze. Nu a fost îndreptată furca spre poliţistul Ion Morari, doar se sprijinea în ea. Nu a luat intenţionat anume furca. Lucrase în ziua respectivă și toate ustensilele erau în casă și a luat ce i-a nimerit în mâini. Până a fi imobilizat nu a adresat cuvinte urâte poliţiștilor (vol. II, f. d. f. d. 39-40).

Partea vătămată Alexandru Bojonca a declarat în ședința de judecată că îl cunoaște pe inculpatul Ion Morari doar în legătură cu activitatea sa de serviciu. Cu ultimul nu sunt rude. La data de 19 martie 2024 a primit o solicitare de la serviciul unic 112 în legătură cu necesitatea prezentării la domiciliul lui Ion Morari pentru că ar exista un conflict acolo. Deplasându-se la fața locului cu girofarul conectat, automobilul de serviciu a fost lăsat la poarta inculpatului. S-au apropiat de poartă împreună cu colegul său și l-au strigat. Inculpatul era la fereastră. Ultimul striga că știe pentru ce au venit. I s-a solicitat să se apropie de poartă și să concretizeze circumstanțele legate de apelul la serviciul 112. A refuzat și a comunicat că scoate arma de la fereastră. Văzând că s-a retras în casă și a stins lumina, au rămas la poartă să asculte dacă era cineva în casă pentru ca să intervină în caz de necesitate. Văzând că s-a liniștit, au dorit să plece, însă la un moment dat au observat că s-a aprins o lumină în spatele casei și repede s-a stins. Colegul Ion Morari s-a retras spre poartă, iar el a rămas.

A văzut că a trecut o umbră, dar pași nu s-au auzit. Inculpatul avea în mână ceva. Striga că are o armă. Din start a crezut că e armă. În acel moment a chemat colegul și au început să întreprindă măsuri ca să-l rețină pe inculpat. Inculpatul era agresiv. Ieșise cu furca. A luat furca din mâinile sale. Erau amenințați cu moartea de către inculpatul. Acesta striga „vă ucid”, „nu știți cine sunt eu”, „nu știți cu cine v-ați legat”, „vă găsesc” și altele. Nu-și amintește de către cine au fost puse cătușile.

Concretizează că colegul cel mai probabil i-a pus cătușele lui Ion Morari din motiv că își amintește că el a mers după ele. L-a reținut pe inculpat și l-a culcat jos. Ajungând la automobil, inculpatul îi numea, îi amenința, nu dorea să urce și să meargă la inspectorat. În automobil forța ușa cu picioarele. Îi amenința cu moartea, că îi va găsi și pe ei și pe familiile lor. Când au ajuns la inspectorat inculpatul a început să se calmeze. Tot striga din mașină și amenința.

Menționează că atunci când s-au deplasat la fața locului era îmbrăcat în uniforma de serviciu și cu geaca verde de polițist. Pe ea, în spate, este indicat clar cuvântul „POLIȚIA”. Colegul la fel era în geaca de culoare verde. Aveau și chipiu de polițist. Automobilul a fost parcat în apropierea curții, cu girofarul conectat. În curtea casei se vedea foarte clar, or luminile erau îndreptate spre ograda inculpatului. Atunci când au intrat în curtea casei s-au prezentat și l-au întrebat ce s-a întâmplat. Ei s-au deplasat la chemare, din motiv că la domiciliul inculpatului ar fi fost un conflict. Chemarea a fost făcută tot de către inculpat. Inculpatul avea un telefon, iar în momentul când a fost reținut i-a căzut din buzunar. I-au solicitat să se calmeze și va primi telefonul la inspectorat.

Mai precizează că telefonul i-a fost transmis în fața ofițerului de urmărire penală. Motivul necesității de a-l imobiliza a fost agresivitatea manifestată împotriva colaboratorilor de poliție, amenințarea permanentă a acestora. A fost reținut în conformitate cu prevederile legale. Inculpatul avea o furcă în mână. Nu au reușit să o ridice. Împreună s-au deplasat la inspectorat. În întuneric i s-a părut că e o armă. Furca avea patru dinți. Inculpatul se îndrepta cu ea în direcția colegului Ion Morari. Inculpatul nu era încălțat și din acest motiv nu s-au auzit pașii săi. Când au intrat în ogradă, inculpatul era la ușa. De la poartă striga că îi împușcă. S-au apropiat calm, dar inculpatul se eschiva. Mergea în casă, apoi iar venea la ușă. În casă nu au intrat. Inculpatul a ieșit pe altă ușă, pe la marginea casei. A simțit cumva că trebuie să se dea la o parte. Inculpatul a ieșit din întuneric cu furca și se îndrepta spre coleg. Cele 4 coarne ale furcii erau îndreptate direct spre colegul său. Dacă inculpatul nu era imobilizat, consideră că l-ar fi împuns pe Ion Morari cu furca. Inculpatul se mișca bine, vorbea clar, însă din cavitatea bucală mirosea a alcool. La inspectorat a fost testat, dar nu-și amintește să fi fost în stare de ebrietate. Pretenții de ordin moral sau material față de inculpat nu are.

Mai indică martorul că au intrat în serviciu la data de 18 martie dimineața și s-au aflat în tură până pe 19 dimineața. Când apare vreo urgență se comunică adresa și circumstanțele, iar la fața locului acționează în dependență de situație. Comunicarea urgenței are loc prin intermediul telefonului. Colegul Morari a fost telefonat și i-a spus că sunt solicitați la chemare din motivul conflictului la domiciliu. Au fost anunțați la cine anume trebuie să meargă. Persoanele se prezintă când apelează serviciul unic 112. Anterior nu a cunoscut inculpatul și nu a fost la chemări la el. Colegul însă activează de mai mult timp. S-au prezentat foarte clar că sunt de la poliție, iar inculpatul a văzut cine a intrat din motiv că ogradă era luminată.

Când sunt telefonați, merg la fața locului și urmăresc care e situația pentru a interveni după necesitate. Dacă nu se aude nimic, sună persoana care a solicitat să iasă la discuții și să vadă toate circumstanțele. I-au solicitat inculpatului să iasă din casă. S-au apropiat de poartă, însă inculpatul era la fereastră și striga agresiv: „Ce căutați?" și îi amenința cu arma. Unele secvențe video de la fața locului au fost filmate cu telefonul (vol. I, f. d. f. d. 189-190);

Partea vătămată Ion Morari a relatat în ședința de judecată că la 19 martie 2024, în jurul orei 1 și 15 minute, aflându-se la serviciu, a primit o înștiințare precum că Ion Morari s-a adresat la poliție și a comunicat că are un conflict familial. S-a deplasat împreună cu colegul Alexandru Bojoncă la fața locului. Poarta de la domiciliul lui Ion Morari era descuiată. A strigat de la poartă. Din casă s-a auzit Ion Morari. Împreună cu Alexandru Bojoncă s-au prezentat și i-au comunicat inculpatului că sunt polițiști. L-au întrebat ce s-a întâmplat și cine mai este în casă. Ion Morari a răspuns că este singur și că acuși o să scoată un „automat" și îi va „ubiri". De asemenea, Ion Morari adresa cuvinte necenzurate și îi amenința.

Susține că în scurt timp Ion Morari s-a îndepărtat de ușa domiciliului. La un moment dat colegul său a auzit niște pași și de după colțul casei l-a observat pe Ion Morari că venea cu o furcă îndreptată spre el. Aceasta era la nivelul umerilor săi. Fiind în pericol, Alexandru Bojoncă a intervenit imediat, l-a imobilizat pe inculpat și acesta din urmă a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Ștefan Vodă.

Concretizează că în ziua respectivă atât el, cât și colegul său Alexandru Bojoncă erau îmbrăcați în uniformele de serviciu. Ion Morari nu se vedea de după ușă atunci când vorbea cu polițiștii din casă. Discuția a durat vreo 10

minute. După ce a fost reţinut, Ion Morari a continuat să fie agresiv. Pretenţii de ordin moral sau material nu are faţă de ultimul.

Mai menţionează că Ion Morari a comunicat poliţiei că acuşi va ieşi, astfel încât îl aşteptau afară. Acesta a ieşit prin altă parte, nu pe uşa din faţă. Afară era întuneric. Ion Morari nu a reuşit să aplice lovitura cu furca din motiv că a intervenit colegul. Consideră că intenţia sa era ca să-i provoace vătămări. Ion Morari era vizibil în stare de ebrietate alcoolică. Nimeni din poliţişti nu a sărit gardul, au intrat pe poartă. Nu a observat ca Ion Morari să fi avut vreun telefon mobil asupra sa. Ultimul nu a fost lovit cu pumnii şi picioarele.

Susţine că există situaţii în care pot intra în domiciliu şi fără acordul proprietarului, de exemplu în cazul violenţei în familie dacă ar exista un pericol iminent (vol. II, f. d. 41).

Martorul Olga Pitul a refuzat să facă declaraţii împotriva tatălui ei în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (11) din Codul de procedură penală (vol. II, f. d. 5).

IV. Probele pe care se întemeiază concluziile instanţei privind vinovăţia inculpatului:

- **Procesul-verbal de cercetare la faţa locului şi tabelul fotografic** din 20 martie 2024 potrivit căruia a fost cercetat domiciliul amplasat în raionul *****, satul *****, ce aparţine lui Ion Morari, acţiune efectuată cu participarea fiicei inculpatului, Olga Pitul (vol. I, f. d. f. d. 20-24);
- **Proces verbal de examinare a obiectului** din 19 martie 2024, potrivit căruia au fost examinate înregistrările video ridicate de la Alexandru Bojonca. În cadrul examinării s-a stabilit discuţie dintre o persoană de gen masculin şi angajaţii Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă (vol. I, f. d. 31);
- **Mijloacele materiale de probă:** două înregistrări video ridicate de la Alexandru Bojonca (vol. I, f. d. 30), ce reflectă acţiunile inculpatului Ion Morari, anexate la cauza penală pe un CD prin ordonanţa din 19 martie 2024 (vol. I, f. d. 32).

În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. (4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, ținând cont de prevederile legale care reglementează modalitatea de verificare și apreciere a probelor de către instanța de judecată în cadrul unui dosar penal, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile tuturor martorilor acuzării, studiind probele anexate la materialele cauzei penale, înregistrările audio și video de la fața locului, instanța de judecată stabilește existența circumstanțelor faptice stabilite în actul de învinuire.

V. Descrierea circumstanţelor cauzei constatate de instanţă:

Potrivit circumstanțelor faptice, la data de 19 martie 2024, în jurul orei 1 și 12 minute, polițiștii din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Alexandru Bojoncă și Ion Morari au fost informați de către serviciul 112 despre necesitatea deplasării lor la domiciliul lui Ion Morari din motiv că acolo ar fi o persoană agresivă.

Venind la fața locului în legătură cu chemarea efectuată la serviciul 112, polițiștii i-au cerut lui Ion Morari să iasă din casă ca să poată discuta și să afle care a fost motivul apelului efectuat și dacă toate persoanele din locuință sunt în siguranță. Contrar cerințelor agenților de poliție, Ion Morari a refuzat să discute cu reprezentanții organelor de drept și a mers în casă.

La un moment dat, inculpatul a ieșit pe ușa din spate a locuinței sale și unul dintre polițiști, Ion Morari, a fost atacat cu o furcă de către inculpat. Colegul său, Alexandru Bojoncă a intervenit imediat, a doborât la sol inculpatul, i-a aplicat cătușele și l-a reținut.

Pe tot parcursul acestui conflict inculpatul Ion Morari a avut un comportament foarte agresiv, a amenințat polițiștii și s-a împotrivit tuturor acțiunilor efectuate în privința sa.

Cu referire la circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată menționează că de principiu acestea au fost recunoscute de către partea apărării, cu unele rezerve. Inculpatul a recunoscut că la data de 19 martie 2024 a venit poliția și că acesta a ieșit pe ușa din spate cu o furcă. Totuși, avocatul Mihail Țurcan a declarat în cadrul ședinței de judecată că inculpatul are mai mulți dușmani în sat și acesta a ieșit cu furca pentru ca să se apere pentru că nu știa cine era la poartă. Această versiune este exclusă de către instanța de vreme ce inculpatul a recunoscut, la momentul audierii sale, că din primele minute a văzut mașina poliției cu girofarurile conectate. A ieșit din casă și a întrebat cine e la poartă și i s-a răspuns imediat că este poliția. Mai mult, la etapa ieșirii pe ușa din spate cu furca inculpatul îi văzuse deja pe polițiști care erau în uniformele de serviciu.

Instanța de judecată apreciază critic și versiunea inculpatului Ion Morari potrivit căreia acesta ar fi ieșit pe ușa din spate din motiv că acolo se afla telefonul său mobil, iar furca ar fi luat-o ca să se sprijine. O asemenea explicație este lipsită de verosimilitate, întrucât comportamentul inculpatului relevă o atitudine extrem de suspectă, de vreme ce acesta a refuzat să iasă pentru a discuta cu polițiștii, a rămas închis în locuință, după care a ieșit prin partea din spate, ținând în mână un obiect periculos și având intenția de a transmite în direct pe rețelele de socializare întreaga scenă.

Totodată, instanța respinge argumentele apărării referitoare la pretinsa încălcare de către polițiști a inviolabilității domiciliului, prin faptul că ar fi pătruns în ograda inculpatului fără consimțământul acestuia. Din materialele cauzei rezultă că **polițiștii se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu**, intervenind ca urmare a unui apel de urgență, în scopul verificării unei situații potențial periculoase. În asemenea circumstanțe, intervenția lor nu constituie o ingerință nejustificată, ci o obligație legală derivată din necesitatea prevenirii și înlăturării unui pericol iminent. Mai mult, comportamentul suspect al inculpatului Ion Morari, care refuza să deschidă ușa și să comunice cu polițiștii, a întărit în mod obiectiv presupunerea rezonabilă a existenței unui risc, justificând acțiunea acestora de a pătrunde în curte pentru a evalua situația și a preveni eventuale consecințe grave.

Suplimentar, instanţa de judecată menţionează că reacţia poliţiştilor de a intra în ograda inculpatului şi de a verifica ce se întâmplă a fost condiţionată nu doar de comportamentul dubios al inculpatului, dar şi de personalitatea acestuia. Ion Morari este o persoană judecată anterior, căutată de către poliţie şi care se eschiva de la executarea unei pedepse penale, fiindu-i înlocuită această pedeapsă cu închisoarea.

Deşi momentul atacului cu furca nu a fost înregistrat video de către poliţişti din motive evidente de imposibilitate a filmării scenei în acel moment, instanţa de judecată apreciază că declaraţiile celor doi agenţi de poliţie sunt credibile şi concordante, aceştia fiind reprezentanţi ai autorităţii statului care au relatat în mod consecvent aceleaşi circumstanţe ale incidentului. Credibilitatea acestor declaraţii este întărită şi de **înregistrările video existente, care redau comportamentul agresiv**, sfidător şi lipsit de respect al inculpatului faţă de organele de ordine, acesta adresându-le cuvinte şi expresii jignitoare. În aceste condiţii, instanţa nu are niciun temei să pună la îndoială veridicitatea relatărilor poliţiştilor, atitudinea ostilă şi provocatoare a inculpatului vizualizată pe înregistrările video fiind compatibilă cu comportamentul unei persoane dispuse să recurgă la violenţă.

Mai mult, deşi partea apărării a menţionat în şedinţă că poliţiştii au acţionat ilegal, sărind gardul şi intrând neautorizat pe proprietatea lui Ion Morari, aceste alegaţii au fost combătute prin probele materiale. Din înregistrarea video se observă foarte clar că poarta lui Ion Morari era deschisă şi că ambii poliţiştii au intrat pe poartă, fără a sări vreun gard. Instanţa de judecată nu a sesizat, din probele existente la dosar, vreo încălcare admisă de către poliţiştii Alexandru Bojoncă şi Ion Morari. Pe de altă parte, chiar şi în cazul în care ar fi existat vreo neregularitate procedurală admisă de poliţişti, acest lucru nu a justificat în niciun fel comportamentul agresiv al inculpatului, atacul cu furca şi ameninţările admise de către acesta.

Instanţa elucidează că, chiar şi în cadrul şedinţei de judecată, inculpatul a manifestat o atitudine lipsită de respect faţă de poliţişti, adresându-li-se într-un mod inadecvat şi disprețuitor, fapt ce confirmă persistenţa unei conduite lipsite de respect faţă de autoritatea legii.

Prin prisma tuturor argumentelor expuse, instanţa de judecată concluzionează că la materialele cauzei există suficiente probe care demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că Ion Morari a ameninţat cu

moartea şi cu vătămarea integrităţii corporale angajaţii Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, faptă care este interzisă şi sancţionată de prevederile art. 349 alin. (1) din Codul penal.

VI. Încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului:

Cu referire la încadrarea juridică a faptei, instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Aşadar, în continuare instanţa de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

În ce privesc elementele constitutive ale componenţei de infracţiune incriminată, instanţa de judecată reţine că obiectul juridic special al infracţiunii specificate îl formează relaţiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărui egidă acţionează persoanele cu funcţie de răspundere şi care îşi îndeplinesc datoria obştească dar şi relaţiile sociale care protejează viaţa, integritatea corporală, sănătatea şi proprietatea persoanelor.

În speţă, instanţa a stabilit că Ion Morari a atentat atât asupra autorităţii poliţiştilor Ion Morari şi Alexandru Bojoncă care erau în exerciţiul activităţii lor de serviciu, intervenind urmare a apelului la 112, cât şi asupra relaţiilor sociale care protejează viaţa şi sănătatea acestora prin ameninţarea lor cu o furcă.

În cazul infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal victima poate fi (1) persoana cu funcţie de răspundere sau rudele ei apropiate; (2) persoana care îşi îndeplineşte datoria obştească sau rudele ei apropiate.

În această cauză, procurorul a incriminat inculpatului Ion Morari acţiunea de ameninţare cu moartea şi vătămarea integrităţii corporale îndreptată spre două persoane cu funcţie de răspundere. În acest context, instanţa menţionează că potrivit prevederilor art. 123 alin. (1) din Codul penal persoana cu funcţie de răspundere este cea căreia într-o întreprindere, instituţie, organizaţie de stat sau a administraţiei publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice sau a acţiunilor administrative de dispoziţie ori organizatorico-economice.

La materialele cauzei sunt anexate fişele de post ale angajaţilor poliţiei Ion Morari şi Alexandru Bojoncă potrivit cărora aceştia deţin funcţia publică de execuţie cu statut special de ofiţer superior (vol. I, f. d. f. d. 35-38).

Latura obiectivă a infracţiunii examinate constă în fapta prejudiciabilă de (1) ameninţare cu moartea; (2) ameninţarea cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii; (3) ameninţarea cu nimicirea bunurilor.

În această speţă procurorul a calificat acţiunile inculpatului prin doua dintre cele trei modalităţi: ameninţarea cu moartea şi cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii.

În această cauză instanţa a constatat existenţa celor două condiţii de bază întrunite cumulativ în sensul constatării laturii obiective a infracţiunii. În primul rând, victima Ion Morari a declarat în cadrul şedinţei de judecată că i-a fost frică pentru viaţa şi sănătatea sa atunci când a fost atacat de către inculpat, având certitudinea că ultimul a intenţionat să-i provoace unele vătămări şi că a avut noroc că a fost salvat de colegul său Alexandru Bojoncă care a intervenit prompt (condiţia subiectivă). De asemenea, afară de percepţia pericolului în mod subiectiv de către victimă, a existat şi un pericol real de realizare a ameninţării cu omor, de vreme ce Ion Morari s-a îndreptat către poliţist având în mână o furcă, care este un obiect periculos şi cu ameninţările verbale că „vă ubiresc", adică „vă înlătur" (condiţia obiectivă).

Este de menţionat la acest capitol că împrejurările legate de modul de exprimare a ameninţării, faptul deţinerii de către inculpat a obiectului periculos, locul, timpul şi ambianţa în care a fost exprimată ameninţarea, şi nu în ultimul rând personalitatea inculpatului şi gradul său de agresivitate în contextul conflictului cu poliţiştii sunt de natură să conducă la concluzia existenţei intenţiei reale a lui Ion Morari de a leza integritatea corporală sau chiar de a suprima viaţa părţii vătămate.

Latura subiectivă a infracţiunii de la art. 349 alin. (1) din Codul penal se caracterizează prin intenţie directă. În cazul de faţă Ion Morari şi-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, cunoştea despre faptul că încalcă legea penală şi a dorit să atenteze la viaţa, sănătate şi integritatea corporală a angajaţilor Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă Ion Morari şi Alexandru Bojoncă.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani.

În această speţă Ion Morari întruneşte condiţiile subiectului infracţiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal (inculpatul este născut la *****), acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul

comiterii faptei ilicite a înţeles caracterul prejudiciabil al faptei comise şi avea capacitate deplină de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile.

În concluzie, instanţa de judecată a stabilit atât existenţa temeiului real de atragere la răspundere penală a inculpatului Ion Morari, cât şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Ion Morari drept infracţiunea concretă prevăzută la art. 349 alin. (1) din Codul penal, adică temeiul juridic al răspunderii penale.

În continuare, instanţa de judecată va purcede la stabilirea pedepsei lui Ion Morari pentru fapta comisă.

VII. Stabilirea pedepsei penale:

La stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în consideraţie scopul pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) din Codul penal – restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La individualizarea şi stabilirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de criteriile stabilite la art. 75 alin. (1) din Codul penal – persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Pentru a stabili iniţial limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a codului, instanţa de judecată reţine că la momentul comiterii infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal de către inculpat, aceasta prevedea o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de până la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

În continuare, instanţa va aplica prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal în partea ce ţine de individualizarea pedepsei potrivit gravităţii infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanţele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prioritar, instanţa reţine că infracţiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracţiunilor uşoare.

Instanţa constată că infracţiunea nu a fost comisă în prezenţa circumstanţelor atenuante. În ce privesc circumstanţele agravante, instanţa notează că la data de 19 martie 2024, inculpatul Ion Morari se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată (potrivit testului Drager din vol. I, f. d. 75). Astfel instanţa reţine comiterea faptei în circumstanţa agravantă stabilită de legislator în art. 77 alin. (1) lit. j) din Codul penal – *săvârşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică*.

La individualizarea pedepsei stabilite lui Ion Morari instanţa va ţine cont şi de faptul că potrivit cazierului penal, inculpatul nu este la prima sa abatere penală (vol. I, f. d. f. d. 50-51).

Prima dată inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal prin sentinţa Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă din 11 aprilie 2017, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6000 lei (vol. I, f. d. f. d. 56-58). Ulterior, la data de 30 septembrie 2021 ultimul a fost condamnat prin sentinţa Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal la muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 150 de ore (vol. I, f. d. f. d. 58-65). Prin sentinţa Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă din 26 septembrie 2025 Ion Morari a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani (vol. II, f. d. f. d. 18-24). Potrivit informaţiei furnizate de către procuror, această ultimă sentinţă a fost contestată de către partea apărării.

Totodată, instanţa menţionează că inculpatul Ion Morari nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru (vol. I, f. d. f. d. 47, 48).

Ţinând cont de aceste criterii, dar şi de limitele pedepsei care poate fi stabilită, instanţa consideră că închisoarea pe un termen de 1 an şi 10 luni solicitată de procuror în calitate de pedeapsă va atinge scopul sancţionării penale prevăzut la art. 61 alin. (2) CP. Instanţa consideră că această sancţiune va influenţa pozitiv asupra corectării şi reeducării vinovatului, va restabili echitatea

socială şi va ajuta la prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea lui Ion Morari cât şi din partea altor persoane.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei mai aproape de limita de sus, instanţa a ţinut cont că Ion Morari a comis infracţiunea în lipsa circumstanţelor atenuante. Ultimul a comis în trecut mai multe abateri penale şi contravenţionale. De asemenea, instanţa a ţinut cont şi de comportamentul inculpatului în cadrul desfăşurării şedinţelor de judecată. Acesta s-a eschivat pe tot parcursul procesului, iar asigurarea prezenţei sale a fost posibilă doar în perioada aflării sale în arest aplicat în alte cauze.

Nu în ultimul rând, instanţa a luat în consideraţie şi circumstanţele individuale ale acestei cauze. Urmare a ameninţării cu omor a poliţiştilor şi atacul săvârşit cu un obiect periculos, atunci când a fost reţinut, inculpatul a continuat acţiunile sale deosebit de agresive faţă de organele de drept. Ultimul nu a încetat să adreseze cuvinte necenzurate reprezentanţilor autorităţilor de stat şi refuza orice colaborare cu poliţia. Mai mult, sfidarea autorităţilor a continuat şi la etapa examinării cauzei de către instanţa de judecată. Deşi inculpatul a dat asigurări că se va prezenta la şedinţe, ultimul a fugit din ţară, eschivându-se de la judecată. Prezenţa sa a putut să fie asigurată doar atunci când Ion Morari a fost arestat pe o altă cauză penală pe care a fost condamnat.

Într-o altă ordine de idei, instanţa ia în calcul că potrivit prevederilor art. 157 alin. (1) şi alin. (2) CPP, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv (…).

Potrivit prevederilor art. 159 alin. (6) din Codul de procedură penală, corpurile delicte şi alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluţionată prin hotărâre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanţei. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delicte pot fi soluţionate până la terminarea procesului penal.

Cu referire la normele *pre* citate, documentele video/audio recunoscute de către organul de urmărire penală prin ordonanţa din 19 martie 2024 (vol. I, f. d. 32) în calitate de mijloc material de probă – discul optic CD care conţine

înregistrările video care reflectă unele dintre acţiunile inculpatului Ion Morari din data de 19 martie 2024 (vol. I, f. d. 30) se va păstra în continuare la dosar.

Prin prisma tuturor circumstanţelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. art. 70 din Codul penal, art. 157 alin. (1) şi alin. (2), art. 338-341, 382, 384-385, 389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Morari Ion *****, IDNP *****, născut la *****, vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal şi i se stabileşte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an şi 10 (zece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea se calculează din momentul definitivării sentinţei.

În scopul asigurării executării pedepsei cu închisoarea se aplică în privinţa lui Morari Ion ***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv, începând cu data pronunţării sentinţei şi care se va menţine până la rămânerea definitivă a sentinţei. Arestul preventiv urmează să fie executat în Penitenciarul nr. 13 – Chişinău.

Documentele video/audio – discul optic CD care conţine înregistrările video din data de 19 martie 2024, de la faţa locului, se vor păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

Sentinţa poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Alexandra Smolniţchi